

Nr 10.*Andra kammarens tredje tillfälliga utskotts utlåtande i anledning av väckt motion om reducering av resekostnaderna för ungdom vid semesterresor.*

I en inom riksdagens andra kammare väckt, till dess tredje tillfälliga utskott hänvisad motion, nr 342, ha herrar *Jansson* i Örebro och *Johanson* i Norrköping hemställt, att riksdagen ville besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om åtgärder i syfte att ungdom t. o. m. 21 år måtte vid semesterresor erhålla 50 % reducering av resekostnaderna.

Beträffande motiveringen får utskottet hänvisa till motionen.

Över motionen har utskottet inhämtat yttrande från järnvägsstyrelsen, som därvid anfört följande:

Till en början får styrelsen framhålla, att när i motionen talas om de "unga arbetarna", denna formulering icke ger klart uttryck åt vilken ungdom som avses, alltså att här möjligen skulle vara fråga om allenast kroppsarbetande ungdom och icke all i förvärvsarbete sysselsatt ungdom. Styrelsen har emellertid i det följande utgått från att en sådan uppdelning icke är åsyftad. Beträffande härefter frågan om vilka resekostnader, som avses, synes ordalydelsen tyda på att i dessa innefattas kostnader ej blott vid järnvägsresor utan även vid resor med andra trafikmedel och oberoende av om det gäller statsägda eller privata trafikföretag. Styrelsen har ansett sig böra framhålla detta för att därmed klarlägga, att det här gäller en fråga, som ej enbart berör statens järnvägar. Den av motionärerna ifrågasatta åtgärden kan därför beräknas få en betydande omfattning. Vid bedömning av frågan torde böra tagas i betraktande, att motionärernas förslag innebär, att samma nedsättning till halvt pris, som gäller för barn som fyllt 6 men ej 12 år, även skulle få åtnjutas vid semesterresor av all ungdom till och med 21 år. Antalet individer i åldrarna 12—22 år utgör i runt tal 900 000. Ett genomförande av förslaget måste därför inge allvarliga betänkligheter beträffande de ekonomiska konsekvenserna. Att de berörda trafikföretagen, det må nu gälla statens eller de enskilda, skulle tänkas ålagda att tillämpa en så avsevärd prisnedsättning utan kompensation av statsmedel torde få anses uteslutet. I sitt yttrande till utskottet den 21 februari 1948 över motion nr II: 126 om prisnedsättningar för semester- och rekreationsresande har styrelsen anfört sina synpunkter på åtgärder av här omhandlat slag. Då den nu föreliggande motionen i princip är av samma innebörd, får styrelsen därför hänvisa till sitt yttrande över förenämnda motion.

Med åberopande av det anförda får styrelsen hemställa, att motionen nr II: 342 måtte avstyrkas.

Utskottet. Till sin innebörd sammanfaller denna motion i princip med den motion, II: 126, som avses med utskottets utlåtande nr 9. Vad utskottet där anfört gäller jämväl i nu förevarande fall.

Under hänvisning till vad utskottet i sitt utlåtande nr 9 anført och vad därjämte järnvägsstyrelsen i sitt över motionen II: 342 avgivna yttrande framhållit, får utskottet hemställa,

att motionen II: 342 ej måtte föranleda någon andra kammarens åtgärd.

Stockholm den 8 april 1948.

På utskottets vägnar:

SVEN HEDQVIST.

Närvarande: se under utlåtande nr 9.
